

UITLEG OVER DE VIGERENDE WETGEVING INZAKE HET VERVAARDIGEN
VAN VEILIGHEIDSMUNITIE DOOR PARTIKULIEREN.

Het antwoord op de vraag of een partikulier (die desgevallend aan schutterij als sport doet) en die zich een herlaadapparatuur heeft aangeschaft om zelf veiligheidsmunitie voor draagbare vuurwapens te vervaardigen in feite munitiestukken mag voortbrengen, kan alleen ontkenkend zijn, rekening houdend met de vigerende wetgeving ter zake, behalve als het over hageljachtpatronen gaat.

Deze wetgeving bestaat uit het koninklijk besluit van 23 september 1958 houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen, en uit de wet van 3 januari 1933 op de vervaardiging van, de handel in en het dragen van wapens en op de handel in munitie.

Slechts in één bepaald geval kunnen faciliteiten aan de schutters toegekend worden, nl. voor het vervaardigen en/of voor het herladen, door een partikulier, van hageljachtpatronen uitsluitend bestemd voor eigen gebruik, wat in het verleden altijd gedoogd werd zonder bestuurlijke vergunning.

Hierbij moet worden aangestipt, dat dergelijke hageljachtpatronen van een heel andere aard zijn dan de patronen voor sport-, oorlogs- en/of verweerwapens, die veel schutters nu gebruiken.

Artikel 6 van het K.B. van 23.9.1958 bepaalt dat elke inrichting voor de bereiding, behandeling of verwerking van enigerlei springstof (behalve bepaalde werkplaatsen voor het laden van jachtpatronen) een ingedeelde inrichting van de 1ste klasse is en bijgevolg onderworpen is aan een vergunning van de bestendige deputatie (art 8). Artikel 7 van hetzelfde besluit bepaalt daarenboven dat springstoffenfabrieken en opslagplaatsen enkel met een administratieve vergunning mogen opgericht, verbouwd of verplaatst worden.

De juistheid van de hierboven beschreven stelling werd onlangs bevestigd door een rechterlijke beslissing, waarbij een wapenhandelaar veroordeeld werd om bij inbreuk op het hiervoren vermelde artikel 6 een springstoffabriek (plaats waar hijzelf verweerpatronen maakte) opgericht en in stand gehouden te hebben zonder vergunning eerste klasse.

Het attest van munitiefabrikant desgevallend aan de partikulier door zijn burgemeester afgeleverd bij toepassing van de artikelen 1 en 2 van de wet dd. 3 januari 1933, is dus niet voldoende om zelf munitie te mogen vervaardigen.

Maart 1978